

Aleg. 296.

Sprawozdanie

komisyi gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego
o melioracyach.

Wysoki Sejmie!

Wydział krajowy przedłożył Wysokiemu Sejmowi cztery sprawozdania, z których jedno przedstawia akcyę Wydziału krajowego w dziedzinie robót melioracyjnych publicznych w roku 1912 i czynności bióra melioracyjnego w roku 1911—1912 i zawiera wnioski w sprawie ustawowego zapewnienia wykonania względnie konserwacyi publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych, drugie proponuje zapewnienie w drodze ustawodawstwa krajowego i z państwowego funduszu melioracyjnego dla 8 mniejszych przedsiębiorstw melioracyjnych, których wykonanie po części zostało już rozpoczęte przy pomocy dotacyi państwowej na drobne melioracye, trzecie ma na celu zapewnienie wykończenia obwałowania Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzeskim, wreszcie czwarte z projektem ustawy o budowie kanału ulgi od potoku Czarnego do Prutu w Kołomyi, który to kanał znajduje się już w budowie.

Nadto pierwsze z wymienionych sprawozdań uzasadnia wydatki w rubr. IX. budżetu krajowego r. 1914 na drobne melioracye i zmianę etatu krajowego bióra melioracyjnego.

Postęp budowy przy 29 publicznych robotach melioracyjnych w r. 1912 był zadowalniającym mimo przeszkód z powodu długotrwałych ulewnych deszczów, bo koszta robót wynosiły 3,710.134 kor. 92 hal. Małe stosunkowo kwoty przebudowano przy podwyższeniu wałów Łegu w pow. Tarnobrzeskim (35.668 K 35 h.), tudzież przy regulacyi Błóżowki (48.679 K 94 h.) i Wereszycy (52.078 K 31 h.). Przy 11 przedsiębiorstwach osiągnięto oszczędności w porównaniu z preliminarzem kosztorysu, przy 18 zaś przedsiębiorstwach przekroczono kosztorysy, co Wydział krajowy usprawiedliwia trudnymi warunkami budowy i wysokimi cenami gruntów, oznaczonemi przy wywłaszczeniu przez znawców agronomicznych. Od lipca 1911 do 30 marca 1912 opracowało bióro melioracyjne 234 projektów:

1. dla regulacyi wód na długości 319 kilom. i na powierzchni 5.574 hektarów;
2. dla osuszenia rowami 9.987 hektarów;
3. dla drenażowania 7.520
4. i dla nawodnienia 1.475

Wykonało zaś roboty w 250 miejscowościach:

1. przy uregulowaniu 122 kilometrów odpływu wody,
2. przy osuszeniu rowami 685 hektarów;
3. przy drenowaniu 3233 hektarów;
4. przy nawodnieniu 58¹/₂ hektarów.

Z tego wykazu okazuje się, że wykonanie robót nie idzie w parze z projektami, bo jest znacznie skromniejsze od rozmiaru projektów.

Pocieszającym jest postęp w uprawie nieużytków torfowych od czasu, kiedy Wydział krajowy na podstawie uchwały Wys. Sejmu z 14 lutego 1912 ustanowił trzech instruktorów fachowych dla kultury torfowisk, z których jednego przeznaczył dla zachodniej części kraju.

Instruktorzy ci bowiem nie tylko prowadzą doświadczenia na polach wzorowych, których było 8 we wschodniej, a 3 w zachodniej części kraju, lecz także pouczają włościan przy uprawie i nawożeniu pól torfowych w lecie, a w zimie w popularnych wykładach z zakresu uprawy torfowisk, organizacji spółek i hodowli bydła.

Na koszt 5 milionowego funduszu utworzonego ustawą państwową z 30. grudnia 1909 Dz. u. p. p. Nr. 222, przeprowadza obecnie biuro melioracyjne, meliorację pastwisk gminnych w 19 gminach, przeważnie w wschodniej części kraju, oprócz tego wygotowało to biuro dalszych 16 projektów i opracowuje 4 nowe projekty melioracji, które służyć będą za wzór ulepszenia pastwisk w całym kraju.

Wreszcie z funduszy zapomogowych rozpoczęto w r. 1913 z powodu klęsk elementarnych w r. 1912, wykonanie 76 rowów osuszających długości 106 kilom. w dolinie Wisły, Dniestru i Prutu kosztem 581.188 K do czego przyczyniło się Ministerstwo rolnictwa zasiłkiem 290.594 K. Wydział krajowy zaliczką z dotacji na drenowanie gruntów włościańskich 136.867 K 50 h., strony interesowane zaś datkiem 153.726 K 50 h. w gruntach.

Nowe przedsiębiorstwa melioracyjne i konserwacja ukończonych robót.

Wydział krajowy przedkłada ponownie 19 projektów ustaw melioracyjnych, które w poprzednim Sejmie nie zostały załatwione, tudzież 16 nowych projektów, razem **35 projektów ustaw**, z których 31 ma zapewnić wykonanie tyluż nowych przedsiębiorstw melioracyjnych, przy udziale państwowego funduszu melioracyjnego, a 4 konserwację ukończonych już robót (zabudowań potoków w dorzeczu Dniestru, regulacji Pustej, regulacji środkowej sekcji Gnilej Lipy i obwałowanie Wisły w powiecie Dąbrowskim), a mianowicie:

1 Regulacja potoków Bobrówki i Libawki w powiecie Kamionekim kosztą w sumie 950.000 K. mają być pokryte w stosunku po 40% z funduszu krajowego, i z państwowego funduszu melioracyjnego. Udział kraju i państwa wyniesie po 380.000 K. a datek konkurencyjny przymusowej spółki wodnej 190.000 K.

Przy 10-letnim okresie budowy wyniesie datek kraju i państwa po 38.000 K. a datek spółki po 19.000 K. W regulacji interesowanych jest 6 gmin i obszarów dworskich w powiecie kamionekim z obszarem 9,300 morgów.

2, Regulacja Worony z dopływami ma na celu ochronę od zalewu i osuszenie 6.082 morgów gruntów bardzo urodzajnych, w 14 gminach i obszarach dworskich; powiatu Stanisławowskiego i Tłumackiego, kosztem 5,400.000 koron. Kraj i państwo pokryć mają po 45% kosztów. tj. po 2,430.000 K. a przymusowa spółka wodna 10% tj. 540.000. Przy 18-letnim okresie budowy i użyciu 2 sił technicznych do prowadzenia robót, wynosić będzie roczny datek kraju i państwa po 135.000 K. datek zaś spółki wodnej po 30.000 K.

Z uwagi, że powiaty Stanisławowski i Tłumacki zostały ciężko dotknięte powodzią i ulewami w r. 1913 należałoby rozpocząć roboty w roku bieżącym celem dostarczenia zarobku ludności.

3. Regulacja potoku Łososiny z dopływami w 40 gminach i obszarach dworskich powiatu Nowosądeckiego i Limanowskiego, ma na celu ochronę od zrywania nadbrzeżnych gruntów i komunikacji, zmniejszenie wylewów i uzyskanie dla kultury 6.403 morgów szutrowisk.

Koszta regulacji w kwocie 3.900.000 K wraz z dodatkiem na konserwację w kwocie 600.000 K razem 4.500.000 K, mają być pokryte po połowie przez kraj i państwo, t. j. po 2.500.000 K, a przy 15-letnim okresie budowy i użyciu 2 techników, wyniesie roczny datek kraju i państwa po 150.000 K.

4 Kanał ulgi między Kisieliną a Dunajcem ma na celu uchwycenie i odprowadzenie do pofoku Kisieliny wód lasowych, które zatapiają obwałowane już grunta bardzo urodzajne na lewym brzegu Dunajca. Koszta w sumie 273.000 K, mają być pokryte po połowie przez kraj i państwo w 3 latach po 45.000 K.

Ponieważ I rata 50% dodatku kraju wstawiona już została do budżetu krajowego na rok 1912, roboty mogą być rozpoczęte z wiosną 1914 po uchwaleniu przez Wys. Sejm projektu ustawy.

5. Wykończenie regulacji rzeki Białej i obwałowania prawego brzegu Dunajca.

Projekt ustawy zapewnia wykończenie robót regulacyjnych na rzece Białej kosztem 236.000 K., oraz konserwację tych robót i obwałowania prawego brzegu Dunajca w powiatach Grybowskim, Tarnowskim, i Dąbrowskim, której roczne koszta oblicza Wydział krajowy na 46.000 K. Koszta te mają być pokryte w połowie przez kraj i państwowy fundusz melioracyjny. Kapitał dający 4% odsetki, potrzebny dla uzyskania rocznej kwoty 46.000 K na konserwację wynosić będzie 1.150.000 K, a przy umorzeniu pożyczki 4% jaka wedle propozycji Wydziału krajowego ma być zaciągnięta w 4% obligacjach komunalnych Banku krajowego, roczna rata na umorzenie i oprocentowanie tego kapitału w latach 44 wyniesie 56.465 K, tak iż dla uzyskania tego kapitału, względnie rocznej renty 46.000 K potrzebnej na konserwację, zachodzi potrzeba udzielenia zasiłków z funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego po 28.332 K 50 h. przez lat 44.

6. Uzupelnienie zabudowań potoków górskich w dorzeczu Skawy.

Koszta uzupelnienia zabudowań potoków Żarnówka, Osielec, Głóża i Sidzina obliczone na 82.000 K. Fundusz krajowy pokryć ma 30% tj. 24.600 K, a państwowy fundusz melioracyjny 70% tj. kwotę 57.000 K.

Roboty mają być wykonane w 2 latach.

7. Zabudowanie granicznej Białki w gminach Bystra i Wilkowice pow. Białskiego.

Koszta zabudowania obliczono na 258.000 K, a dodatek na konserwację 42.000 K razem 300.000 K Państwowy fundusz melioracyjny pokryć ma 70% tj. 210.000 K, a interesowane kraje Galicya i Śląsk 30% w kwocie 90.000 K po połowie tj. po 45.000 K.

8. Regulacja potoku Gołogórki z dopływami ma na celu osuszenie 6.116 morgów gruntów w 13 gminach i obszarach dworskich powiatu Złoczowskiego i Przemyślańskiego. Do kosztów w sumie 1.700.000 K, przyczynić się ma kraj i państwo 45% datkami po 765.000 K, przymusowa zaś spółka wodna 10% datkiem w kwocie 170.000 K. Przy 17-letnim okresie budowy wyniesie coroczna rata datku kraju i państwa po 45.000 K, także zaś rata datku konkurencyjnego po 10.000 K.

9. Kanał nawodniający z rzeki Łęku w Krawcach doprowadzić ma wodę do nawodnienia łąk i pastwisk, tudzież stawów rybnych w 9 gminach i obszarach dworskich powiatu Tarnobrzskiego. Do kosztów w sumie 355.000 K

przyczynić się ma kraj i państwo 30%, a spółka wodna 40%. Roboty mają być wykonane w 4 latach.

10. Regulacja potoku Wontok w Tarnowie.

Do kosztów robót w sumie 570.600 K przyczynić się ma kraj, państwo i gmina Tarnów w myśl wniosku Wydziału krajowego z 19. września 1913 l. 142.854 datkiem 33 $\frac{1}{3}$ % tj. po 190.200 K. Roboty mają być wykonane w latach pięciu, a zatem roczna rata datków kraju, państwa i gminy wynosić będzie po **38.040 K.**

Celem dostarczenia zarobku ludności, byłoby pożądanem rozpoczęcie robót z wiosną roku 1914.

11. Obwałowanie Dunajca w dolinie Zakliczyńskiej.

Do kosztów w sumie 2.700.000 K, przyczynić się ma kraj, 40% tj.: kwotą 1.080.000 K, państwowy fundusz melioracyjny 50% w kwocie 1.350.000 K., przymusowa spółka zaś wodna 10% w kwocie 270.000 K. Datek spółki wodnej ma być zaliczkowo pokryty z funduszu krajowego i zwróconym przez spółkę po ukończeniu budowy. Przy rozłożeniu robót na lat 18 wyniesie datek państwa i kraju z zaliczką dla spółki wodnej po **75.000 K** rocznie.

Projektowane obwałowanie ma na celu ochronę od powodzi i osuszenie 3.570 morgów gruntów rędziny w 17 gminach i obszarach dworskich powiatu Brzeskiego i Tarnowskiego. Celem ochrony gruntów od corocznie powtarzających się wylewów i dostarczenia zarobku ludności, byłoby pożądanem rozpoczęcie robót z wiosną roku 1914.

12. Zabudowanie potoku Jasienicy w Jasionce masiowej p. Turka. Do kosztów w sumie 116.000 k. przyczynić się ma kraj datkiem 30% w kwocie 34.800 k., a państwowy fundusz melioracyjny datkiem 70% w kwocie 81.200 k. w 2 latach.

13. Zabudowanie potoku Rabań w Starym Samborze. Koszta zabudowania w sumie 73.000 K. pokryć ma kraj w stosunku 30% tj. 21.900 K. a państwowy fundusz melioracyjny w stosunku 70% tj. 51.100 K.

14. Uzupełnienie zabudowania potoku Krzemionki w powiatach samborskim i starsamborskim.

Do kosztów uzupełnienia robót w sumie 427.000 k. przyczynić się ma kraj datkiem 30%, państwowy zaś fundusz melioracyjny datkiem 70%. Trzy raty zasiłku krajowego wstawione już zostały do budżetu krajowego w latach 1912 do 1914.

15. Zabudowanie potoków górskich w Posadzie Olchowskiej i sanockiej. Do kosztów tych zabudowań w sumie 173.126 k. przyczynić się ma kraj i państwo po połowie tj. datkami po 86.563 K. Roboty mają być wykonane w 2 latach, roczny zatem datek kraju i państwa wynosi po **43.281 k. 50 h.** Wykonanie robót nie cierpi zwłoki, bo potoki tu zatapiają domy i fabrykę sanocką.

16. Zabudowanie potoku Suszycy w gminie Suszyca wielka powiatu Starsamborskiego. Koszta robót obliczono na 330.000 K., kraj pokryć ma 30% tj. 99.000 K., państwowy fundusz melioracyjny 70% tj. 231.000 K. Roboty mają być wykonane w latach pięciu.

17. Zabudowanie potoku Ostry w powiecie Ropczyckim wymaga nakładu 98.800 K., który ma być pokryty po połowie przez kraj i państwo. Roboty mają być wykonane w 2 latach, tak iż roczny datek kraju i państwa wyniesie po **24 700 K.** Wydział krajowy podnosi nagłą potrzebę zabudowania tego potoku, który niszczy grunta na drodze oraz nanosi wielkie masy żwiru do Wisłoki.

18. Konserwacja zabudowań potoków górskich w dorzeczu Dniestru, które zostały wykonane w myśl ustawy z 18. maja 1896 Dz. u. kr. Nr. 36. kosztem 1,212.000 K.

Roczne koszty utrzymania w kwocie 12.000 k. miałyby pokrywać po połowie fundusz krajowy i państwowa dotacja dyspozycyjna na drobne melioracje.

19. Konserwacja regulacji potoku Pustej (Radosławki). Roczne koszty konserwacji w kwocie 15.000 k. pokrywać ma po połowie kraj i spółka wodna.

20. Zabudowanie górskich potoków w dorzeczu Raty. Koszta zabudowania potoków obliczono na 897.000 k., koszta zaś regulacji górnego biegu Raty na 148.000 k., razem na 1.045.000 k.

Państwowy fundusz melioracyjny pokryć ma 70% kosztów zabudowań i 50% kosztów regulacji tj. 701.900 k., kraj zaś resztę kosztów w kwocie 343.100 k. Przy 15 letnim okresie budowy, wyniesie roczna rata datku państwa w 11 latach po 58.492 k., w 11 roku zaś 58.488 k., takąż zaś rata datku kraju w 11 latach po 28.592 k., a w 12 roku 28.588.

21. Zabudowanie potoku Stajkowskiego w Krościenku nad Dunajcem. Do kosztów w sumie 73.700 k. przyczynić się ma kraj 30% tj. kwotą 22.110 k., państwowy zaś fundusz melioracyjny datkiem 70% w kwocie 51.590 k.

22. Zabudowanie potoku Łąkowicy w powiecie Limanowskim. Koszta obliczono na 342.000 k., z czego przypada na fundusz krajowy 30% tj. 102.600 K. a na państwowy fundusz melioracyjny 70% tj. 239.400 k.

Roboty mają być wykonane w latach pięciu.

23. Podwyższenie lewego wału Dunajca od Biskupic radłowskich do Wietrzychowic. Koszta robót w sumie 321.000 koron, pokryć ma po połowie fundusz krajowy i państwowy fundusz melioracyjny. Przy trzyletnim okresie budowy wyniesie roczny datok kraju i państwa po 53.500 k.

24. Konserwacja regulacji środkowej sekcji Gniłej Lipy. Roczne koszty utrzymania, w kwocie 5.400 kor. pokrywać ma po połowie kraj i spółka wodna.

25. Konserwacja obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie Dąbrowskim. Roczne koszty utrzymania 20.000 kor. ponosić ma po połowie kraj i powiat Dąbrowski.

26. Wykończenie obwałowania Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzęskim. Wykonanie robót przy tem obwałowaniu, a w szczególności zamknięcie prawego wału Sanu, przekop potoku Bukowy i podwyższenie wału wstecznego na granicy państwa wymagać będzie nakładu 171.170 kor., pokrycie zaś niedoboru funduszu budowy utworzonego ustawą z 9. czerwca 1889 Dz. u. kr. Nr. 48., 34.830 K., razem 306.000 K. Wydatek ten ma być pokryty według przedłożonego projektu ustawy po połowie z funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego.

Roboty mają być wykonane w 3 latach, tak, iż coroczna rata datku kraju i państwa wynosić będzie po 51.000 kor.

Oprócz powyższych 26 projektów ustaw, przedłożył Wydział krajowy 9 projektów ustaw dotyczących w miejscach robót melioracyjnych, które subwencyonowane były dotychczas w stosunku 33 $\frac{1}{3}$ % z państwowej dotacji dyspozycyjnej na drobne melioracje, a które odtąd ze względu na nieco wyższe sumy kosztorysowe mają być w myśl żądania Ministerstwa rolnictwa subwencyonowane z państwowego funduszu melioracyjnego.

Roboty zostały już po części rozpoczęte przy pomocy subwencji dotacji na drobne melioracje, lecz subwencye te po wejściu w życie odnośnych ustaw krajowych mają być zwrócone z państwowego funduszu melioracyjnego.

Datki kraju i państwa wynosić mają przy tych 9-ciu przedsiębiorstwach po 33 $\frac{1}{3}$ % mianowicie:

27. Osuszenie 1.900 morgów w Nowemsiole kosztem . . .	168.000 K.
28. Drenowanie 465 morgów w gminie Osardów kosztem . . .	132.000 „
29. Drenowanie 512 morgów w gminie Gać kosztem . . .	108.000 „
30. Drenowanie 1.037 morgów w gminie Markowa kosztem . . .	188.370 „

31. Drenowanie 1021 morgów w gminie Lisia góra kosztem .	300.000 K.
32. Drenowanie 625 morgów w gminie Zaczarnie kosztem .	172.000 „
33. Osuszenie 1.137 morgów w 7 gminach od Zaleszan do
Gorzyc w powiecie Tarnobrzeskim	114.800 „
34. Osuszenie 730 morgów w gminie Wampierzów	181.000 „
35. Budowa kanału ulgi od potoku Czarnego do Prutu w Kołomyi	175.000 „

Powyższych 35 projektów ustaw przedkłada Komisya gospodarstwa krajowego zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego Wysokiemu Sejmowi do uchwały. Komisya nie może jednak pominąć uwagi, że Ministerstwo rolnictwa odmawiając zasiłków z dotacyi na drobne melioracye, wyrządza krajowi bardzo wielką krzywdę. Dotacya ta bowiem wynosi rocznie 4,150.000 K., a udział Galicyi, która posiada 34% ogółu gruntów ornych i tak wynosi zaledwie 10 do 14%. Z tego powodu przedstawia Komisya Wysokiemu Sejmowi do uchwały rezolucyę wzywającą Rząd, ażeby z dotacyi na drobne melioracye udzielał krajowi zasiłków w szerszej mierze w stosunku do powierzchni gruntów uprawnych.

Wydział krajowy przedkłada ponownie Wysokiemu Sejmowi wniosek na zmianę etatu krajowego biura melioracyjnego, celem poprawienia szans awansu i pomnożenia personalu o jednego inżyniera, jako kierownika oddziału dla wodociągów i kanalizacyi. Komisya uznaje potrzebę proponowanej zmiany etatu, oraz ustanowienia kierownika oddziału dla wodociągów i kanalizacyi i przyjmuje wniosek Wydziału krajowego.

Wysoki Sejm przydzielił Komisji gospodarstwa krajowego między innymi następujące petycye:

1. L. s. 428. Jana Morońskiego w Ujściu solnem o wykopanie rowu osuszającego, który jest objęty projektem obwałowania Wisły od Raby do Woli rogowskiej.

2. L. s. 1745 gminy Niwoczna o regulacyę potoku Niwoczanki.

3. L. s. 339 i 2005 gmin Bursztyn i Korostowice o regulacyę Gnitej Lipy.

4. L. s. 241 spółki wodnej dla regulacyi potoku Dumnego o odpisanie datków konkurencyjnych za r. 1912 i 1913.

5. L. s. 1704 gminy Nisko o zapomogę na odbudowanie wału ochronnego nad Sanem.

6. L. s. 993 spółki wodnej dla obwałowania Wisły od Raby do Woli rogowskiej, o zapomogę 150.000 kor. na pokrycie datku konkurencyjnego.

7. L. s. 242 gminy Gorzyce powiatu tarnobrzeskiego, o zapomogę na pokrycie datku konkurencyjnego do kosztów rowu osuszającego Wrzawy-Zbydniów.

8. L. s. 1984 Wydziału powiatowego w Kałuszu, o regulacyę potoku górskiego Bereźniczka.

9. L. s. 1973. gmin Kruszelnica szlachecka i rustykalna, powiatu skolskiego o regulacyę potoku Kruszelnicy.

Petycye ad 1, 2, 3, 8 i 9 proponuje komisya przekazać Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia.

Petycye ad 4 odstąpić Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia przy rozdziale zapomóg z funduszu 500.000 kor., przeznaczonego dla spółek wodnych i na odwodnienie gruntów w myśl przedłożenia Wydziału krajowego o kłęskach żywiolowych z ograniczeniem jednak zapomogi do raty anuitetowej pożyczki przypadającej za r. 1914.

Petycye zaś ad 5 odstąpić c. k. rządowi do uwzględnienia z zapomogi 3,000.000 k. przeznaczonej na zakupno żywności, odbudowanie domów i naprawę robót ochronnych.

Natomiast nad petycjami ad 6 i 7 proponuje komisya przejście do porządku dziennego, gdyż obecne położenie finansowe kraju nie pozwala na udzielenie zapomogi 150.000 kor. spółce wodnej dla obwałowania Wisły od Raby do Woli rogowskiej; co się zaś tyczy gminy Gorzyce, która wraz z sześcioma gminami konkuruje do osuszenia gruntów, które w myśl przedłożonego projektu ustawy ma być subwencyonowane 33¹/₃% zasiłkami ze Skarbu kraju i państwa, to nie byłoby uzasadnionem forytowanie jednej gminy z pominięciem innych.

7

Podczas obrad komisji przedłożyli jej członkowie następujące wnioski, względnie rezolucje:

1. Poseł baron Brunicki wezwanie do c. k. Rządu o przyspieszenie zabudowania potoku Stenawki;

2. Poseł Kędzior wniosek na uchwalenie w budżecie r. 1914 rat anuitetowych pożyczek, jakie mają być zaciągnięte na pokrycie pierwszych rat zasiłków krajowych na regulację Worony i Gołogórki;

3. Poseł ks. Metella w sprawie regulacji Lubaczówki w powiatach Jarosławskim i Cieszanowskim;

4. Poseł Serwatowski w sprawie regulacji i obwałowania potoku Murzyłówki w powiecie podhajeckim;

5. Poseł Dr. Wanio w sprawie sankcji uchwalonego przez Sejm projektu ustawy o regulacji potoków Sołotwy i Rokitny z dopływami;

6. Poseł Witos w sprawie przyspieszenia postępowania wodno-prawnego i zawiązywania spółek wodnych;

7. Poseł ks. Wolanin w sprawie obwałowania rzeki Sanu w powiecie Niżańskim.

Wszystkie powyższe wnioski i rezolucje zaleca Komisja Wysokiemu Sejmowi do przyjęcia.

Komisja gospodarstwa krajowego przedkłada Wysokiemu Sejmowi następujące wnioski:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 19. sierpnia 1913 l. 138.604 o melioracyach.

II. Sejm ustanawia w krajowym biurze melioracyjnym posadę drugiego zastępcy dyrektora w VI. randze i posadę kierownika oddziału wodociągów i kanalizacji w VIII. randze, powiększa personal techniczny tego biura o jednego starszego inżyniera i dziesięciu inżynierów I. klasy, a natomiast zwija dwie posady inżynierów II. klasy i dziesięć posad inżynierów-adjunktów.

III. Sejm uchwała załączone ./· projekty ustaw:

1. o regulacji potoków Bobrówki i Lichawki z dopływami;

2. o regulacji rzeki Worony z dopływami;

3. o regulacji potoku Łososiny z dopływami;

4. o budowie kanału ulgi od Wojnicza do potoku Kisieliny;

5. o wykończeniu regulacji rzeki Białej i obwałowania prawego brzegu Dunajca;

6. o uzupełnieniu zabudowania górskich potoków w dorzeczu Skawy;

7. o zabudowaniu potoku Białki w gminach Bystra i Wilkowice po stronie galicyjskiej i w gminie Bystra po stronie szląskiej;

8. o regulacji potoku Gołogórki z dopływami;

9. o budowie kanału nawodniającego z rzeki Łęgu w Krawcach do potoków Klewiec i Żupawa;

10. o regulacji potoku Wontok w Tarnowie;

11. o obwałowaniu Dunajca w dolinie Zakliczyńskiej;

12. o zabudowaniu potoku Jasienicy w gminie Jasienicy masiowej;

13. o zabudowaniu potoku Rabań w Starym Samborze;

14. o uzupełnieniu zabudowania potoku Krzemionki z dopływami;

15. o zabudowaniu potoków górskich w Posadzie olchowskiej i sanockiej;

16. o zabudowaniu potoku Suszycy w gminie Suszyca wielka;

17. o zabudowaniu potoku Ostrego w powiecie Ropczyckim;

18. o konserwacji zabudowań potoków górskich w dorzeczu Dniestru;

19. o konserwacji robót regulacyjnych na potoku Pustej (Radosławce) z dopływami;

20. o zabudowaniu górskich potoków w dorzeczu Raty;

21. o zabudowaniu potoku Stajkowskiego w Krościenku nad Dunajcem;

22. o zabudowaniu potoku Łukowicy w powiecie Limanowskim;

23. o podwyższeniu lewego wału Dunajca od Biskupic radłowskich do Wietrzychowic;

24. o konserwacji robót regulacyjnych na środkowej sekcji rzeki Gniłej Lipy;

25. o konserwacji obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie Dąbrowskim.

26. o wykończeniu obwałowania Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzesckim.

27. o osuszeniu gruntów w gminie Nowe sióło powiatu Cieszanowskiego;

28. o drenowaniu gruntów w gminie Oserdów powiatu Sokalskiego;

29. o drenowaniu gruntów w gminie Gać powiatu Przeworskiego;

30. o drenowaniu gruntów w gminie Markowa powiatu Przeworskiego;

31. o drenowaniu gruntów w gminie Lisia góra powiatu Tarnowskiego;

32. o drenowaniu gruntów w gminie Zaczarnie powiatu Tarnowskiego;

33. o osuszeniu gruntów w gminach Gorzyce, Motycze poduchowne, Motycze szlacheckie, Skowierzyn, Wrzawy, Zaleszany i Zbydniów powiatu Tarnobrzesckiego;

34. o osuszeniu gruntów w gminie Wampierzów powiatu Mieleckiego.

35. o budowie kanału ulgi od potoku Czarnego w Kołomyi.

IV. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot preliminowanych w dziale B) rubryki IX. na rok 1914. do końca lutego 1916.

V. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby udzielał krajowi zasiłków z dotacji na drobne melioracje stosownie do powierzchni gruntów uprawnych i wniosków przedkładanych przez Wydział krajowy.

VI. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przyspieszył zabudowanie potoku Stenawki i rozpoczął roboty w r. 1914.

VII. Sejm przyznaje na r. 1914. tytułem rat annuitetowych pożyczek, jakie mają być zaciągnięte na pokrycie pierwszych rat zasiłków krajowych, na regulację Worony 6.750 K., na regulację zaś Gołogówki 2.250 K. razem 9000 K.

VIII. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w najbliższym czasie przystąpił do regulacji rzeki Lubaczówki z dopływami w powiatach Cieszanowskim i Jarosławskim.

IX. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby zarządził opracowanie projektu regulacji i obwałowania potoku Murzyłówki i przedłożył Sejmowi na jednej z najbliższych sesji sejmowych wnioski w sprawie wykonania robót.

X. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby bezzwłocznie przedłożył do Najwyższej sankcji uchwalony przez Sejm 1. maja 1900. projekt ustawy o regulacji potoków Sołotwy i Rokitny z dopływami.

XI. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby wpłynął na powołane władze, by spiesznie załatwiały sprawy wodno-prawne i zawiązywały spółki wodne.

XII. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zarządził opracowanie projektu obwałowania rzeki Sanu w powiecie niżanskim i przedłożył Sejmowi na jednej z najbliższych sesji projekt ustawy zapewniający wykonanie tego obwałowania przy pomocy państwowego funduszu melioracyjnego.

XIII. Petycje. L. S. 428. Jana Morońskiego w Ujściu solnem o wykonanie rowu osuszającego,

L. S. 1745. gminy Niwoczna pow. Bohorodczańskiego o regulację potoku Niwoczenka,

L. S. 339 i 2005, gmin Bursztyn i Korostowice o regulację Gniłej Lipy,

L. S. 1984. Wydziału pow. w Kałuszu o regulację potoku Bereżniczka,

L. S. 1973. gmin Kruszelnica szlachecka i rustykalna powiatu Skolskiego o regulację potoku Kruszelnicy.

Odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia.

XIV. Petycję L. S. 241. spółki wodnej do regulacji potoku Dumnego, odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia przez udzielenie zapomogi na pokrycie przypadającej za rok 1914. raty annuitetowej pożyczki, jaką zaciągnęła spółka na pokrycie datku konkurencyjnego.

XV. Petycję l. s. 1704, gminy Nisko o zapomogę na odbudowanie wału ochronnego nad Sanem, odstępuje Sejm c. k. Rządowi do uwzględnienia z zapomogi 3,000.000 K. przeznaczonej na zakupno żywności i naprawę robót ochronnych.

XVI. Nad petycją L. S. 993. spółki wodnej dla obwałowania Wisły od Raby do Woli Rogowskiej o zapomogę 150.000 K. na pokrycie datku konkurencyjnego, tudzież nad petycją L. S. 242. gminy Gorzyce pow. Tarnobrzeskiego o zapomogę na pokrycie datku konkurencyjnego do kosztów rowu osuszającego Wrzawy — Zbydniów, przechodzi Sejm do począdku dziennego.

Przewodniczący

Schnell.

Sprawozdawca

Bojko.

Ustawa

z dnia . . . o regulacji potoków Bobrówki i Lichawki z dopływami

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Regulacja potoków Bobrówki i Lichawki z dopływami w powiecie kamioneckim ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1911, który preliminuje koszta robót na 950.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów, t. j. w kwocie 380 000 K;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 7. ustawy z dnia 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4 bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości czterdziestu procent kosztów tj. w maksymalnej kwocie 380.000 kor. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które są położone w okręgu konkurencyjnym, mającym się oznaczyć przez władze administracyjne, resztą prelimitowanych kosztów w kwocie 190.000 K., a to w myśl § 66 kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875. Dz. u. kraj. Nr. 38 według stosunku korzyści, których należy oczekiwać, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§ 4.

Do rozłożenia i ściągnięcia datków konkurencyjnych w § 3. c) wymienionych zawiązaną będzie na podstawie § 45 kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875. Dz. u. kraj. Nr. 38 przez Administrację państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym przymusowa spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do organizacji tej spółki określi statut mający się ułożyć przez Władzę polityczną.

Wydzielenie poszczególnych gruntów ze związku spółki może nastąpić tylko wówczas, jeżeli się na to zgodzi Administracja państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§ 5.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju, państwa i spółki wodnej oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia skarp potoków Bobrówki i Lichawki z dopływami;
2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przytem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. Nr. 12.
3. z corocznych datków kraju i spółki wodnej.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i spółki wodnej na konserwację, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§ 7.

Zarząd budowy, oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsięwzięcia i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracją państwa, której podobnie jak i spółce wodnej przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsięwzięcia określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o regulacji rzeki Worony z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Regulacja rzeki Worony od gminy Worony do ujścia do Bystrzycy nadwórniańskiej wraz z dopływami w powiatach Stanisławowskim i Tłumackim ma być wykonaną jako przedsięwzięcie krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1911, który preliminuje kosztów robót na 5,400.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu pięciu procent preliminowanych kosztów tj. w maksymalnej kwocie 2,430.000 K;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 7. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4 bezwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu pięciu procent kosztów, t. j. w maksymalnej kwocie 2,430 000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia ;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które są położone w okręgu konkurencyjnym mającym się oznaczyć przez władze administracyjne, resztą preliminowanych kosztów budowy w kwocie 540.000 K., a to w myśl § 66 kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38 według stosunku korzyści, których należy oczekiwać lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§ 4.

Do rozłożenia i ściągnięcia datków konkurencyjnych w § 3 c) wymienionych zawiązaną będzie na podstawie § 45. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38 przez Administrację państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym przymusowa spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do organizacji tej spółki określi statut mający się ułożyć przez władzę polityczną w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Rozwiązanie spółki lub wydzielenie poszczególnych gruntów ze związku spółki może nastąpić tylko wówczas, jeżeli się na to zgodzi Administracja państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§ 5.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i spółki wodnej oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 6.

Wydział krajowy zostaje upoważniony do zaciągnięcia osobnej pożyczki umarzalnej na pokrycie datków kraju, państwa i przymusowej spółki wodnej w § 3. wyszczególnionych, albo też części kapitału budowlanego.

Administracji państwa zastrzega się płacenie datku państwowego funduszu melioracyjnego albo bezpośrednio w ratach rocznych, albo też uiszczenie we formie annuitetów pożyczki mającej się ewentualnie zaciągnąć przez Wydział krajowy.

Poszczególne raty annuitetowe tej pożyczki mają być spła-

cane na podstawie planu umorzenia mającego się ułożyć przez Wydział krajowy i Administrację państwa.

Czasowe wstrzymanie ściągania datków, względnie rat anuitetowych pożyczki, przypadających na przymusową spółkę wodną, może nastąpić tylko za zezwoleniem Wydziału krajowego,

§. 7.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

a) z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia trawy (Grasnutzung) na wałach ochronnych i skarpach rzeki Worony z dopływami, tudzież ze sprzedaży wikliny;

b) z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903. Dz. u. kraj. Nr. 12.

c) z corocznych datków kraju i spółki wodnej.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i spółki wodnej na konserwację, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§ 8.

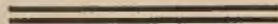
Zarząd budowy, oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracją państwa, której podobnie jak i spółce wodnej przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 9.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o regulacji potoku Łososiny z dopływami.

Za godą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

§ 1.

Regulacja potoku Łososiny od jazu w Pórzeczkach do ujścia do Dunajca wraz z dopływami w powiatach Nowosądeckim i Limanowskim ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1911, który preliminuje koszta robót na 3.900.000 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta regulacji włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z funduszu regulacyjnego, który ma być utworzonym:

a) z datku funduszu krajowego w wysokości pięćdziesięciu procent preliminowanych kosztów aż do maksymalnej kwoty 1,950.000 K.;

b) z datku państwowego funduszu melioracyjnego po myśli § 7. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. w wysokości pięćdziesięciu procent preliminowanych kosztów aż do maksymalnej kwoty 1,950.000 K, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Datki z adjacentów nie będą ściągane.

§ 4.

Celem zapewnienia utrzymania robót po skończeniu budowy ma być utworzony po myśli § 15. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. oddzielny fundusz konserwacyjny przez podwyższenie sumy kosztorysowej 3,900.000 K o 15·38% dodatek w kwocie 600.000 K, do którego przyczyni się fundusz krajowy i państwowy fundusz melioracyjny również z pięćdziesięciu procentami w maksymalnej kwocie po 300.000 K w czasie trwania budowy.

Do funduszu konserwacyjnego wpływać mają także:

- a) odsetki od powyższego dodatku wpłacanego w czasie budowy;
- b) kwoty osiągnięte ze sprzedaży gruntów uzyskanych przez regulację wraz z odsetkami, jakie narosną w czasie budowy;
- c) dochód uzyskany ze sprzedaży wiklin.

Dalsze postanowienia co do utrzymania wykonanych budowli i administracji funduszu konserwacyjnego wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego po skończeniu budowy.

§ 5.

Wydział krajowy zostaje upoważniony do zaciągnięcia pożyczki umarzalnej na pokrycie datków kraju i państwa tak na budowę w kwocie 3,900.000 K, jak i na konserwację w kwocie 600.000 K do maksymalnej sumy 4,500.000 K w gotówce.

Raty annuitetowe tej pożyczki mają być spłacane po połowie przez kraj i państwo na podstawie planu umorzenia mającego się ułożyć przez Wydział krajowy z Administracją państwa.

§ 6.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju i państwa tak na budowę jak i na konserwację oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 7.

Wykonanie regulacji, oraz zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

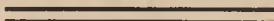
Sposób wykonania przedsiębiorstwa oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania-

nia państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsięwzięcia określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o budowie kanału ulgi od Wojnicza do potoku Kisieliny.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Budowa kanału ulgi od Wojnicza do potoku Kisieliny w Woli radłowskiej na lewym brzegu Dunajca na być wykonaną jako przedsięwzięcie krajowe.

§ 2

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1911, który preliniuje koszta budowy w kwocie 273.000 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony po poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy łącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z funduszu budowy, który ma być utworzony z datku funduszu krajowego w wysokości 50% preliniowanych kosztów w kwocie 136.500 K i z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia po myśli § 7, ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. z równego datku z państwowego funduszu melioracyjnego do maksymalnej kwoty 136.500 K.

§ 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju i państwa, oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie;

- a) z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia trawy na szkarpach kanału;
- b) z grzywien nakładanych za przekroczenie wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl artykułu I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj Nr. 12.;
- c) z corocznych datków kraju i interesowanych spółek wodnych, zawiązanych w myśl ustawy z dnia 2. września 1895 Dz. u. kraj. Nr. 69 dla obwałowania lewego brzegu Dunajca, od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Blskupic radłowskich i ustawy z dnia 25. lipca 1901 Dz. u. kraj. Nr. 71. dla obwałowania lewego brzegu Dunajca, od ujścia potoku Więćkówki do mostu kolejowego w Bogumiłowicach.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i interesowanych spółek wodnych, tudzież innych zarządzeń, potrzebnych do utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§ 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o wykończeniu regulacji rzeki Białej i obwałowania
prawego brzegu Dunajca.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

§ 1.

Wykończenie regulacji rzeki Białej i obwałowania prawego brzegu Dunajca, które na podstawie ustaw z dnia 1-go września 1892 Dz. u. kr. Nr. 72 i z dnia 2-go grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr 18 ex 1908 przeprowadzone zostały łącznym kosztem 3,800.000 koron, ma być wykonane kosztem 236 000 koron przez Wydział krajowy jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Koszta wykończenia robót mają być pokryte w myśl § 7. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. w ten sposób, iż fundusz krajowy uiszcza połowę kosztów w kwocie 118.000 K, państwowy zaś fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia drugą połowę w maksymalnej kwocie 118.000 K.

§ 3.

Celem zapewnienia utrzymania robót, wykonanych przy regulacji rzeki Białej i obwałowaniu prawego brzegu Dunajca

ma być utworzony po myśli §. 15. ustawy z dnia 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4 fundusz konserwacyjny przez podwyższenie całkowitych kosztów budowy w sumie 4,036.000 K, dodatkiem w kwocie 1,150.000 K, który to dodatek pokryć mają również po połowie fundusz krajowy i państwowy fundusz melioracyjny.

Wydział krajowy zostaje upoważniony do zaciągnięcia w tym celu 4% pożyczki w maksymalnej wysokości 1,150.000 K umarzalnej w latach 44.

Raty annuitetowe tej pożyczki mają pokryć po połowie fundusz krajowy i państwowy fundusz melioracyjny.

§ 4.

Termin wykończenia robót, tudzież płatności datków kraju i państwa oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

Bliższe szczegóły co do wpływu Administracji państwa na wykonanie robót określa rozporządzenie wykonawcze z dnia 21. grudnia 1893 D. u. i rozp. kraj. Nr. 7. ex 1894.

§ 5.

Szczegółowe postanowienia co do administracji i użycia funduszu konserwacyjnego, wpływu Administracji państwa na zarząd tego funduszu, tudzież innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną po myśli § 6. ustawy z dnia 1. września 1892 Dz. u. kraj. Nr. 72 po skończeniu budowy.

§ 6.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o uzupełnieniu zabudowania górskich potoków
w dorzeczu Skawy.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie zabudowania górskich potoków w dorzeczu Skawy ma być wykonane po myśli §. 6. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. jako przedsięwzięcie krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania potoków górskich z r. 1911, który preliminarzuje koszta robót w kwocie 82.000 koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma galicyjski fundusz krajowy 30-procentowym zasiłkiem w kwocie 24.600 K, państwowy zaś fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 70 procent preliminarzowanych kosztów t. j. kwotą 57.400 K.

§. 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu administracji państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją Państwa.

§ 6.

Ewentualne oszczędności, uzyskane z sumy kosztorysowej, oznaczonej w § 2., zwrócone być mają czynnikom kontrybuującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśli § 45 ustawy krajowej z dnia 14. marca 1875. Dz. u. kr. Nr. 38 tudzież § 3. ustawy z dnia 14. marca 1902 Dz. ust. kraj. Nr. 28. w drodze administracyjnej, spółka interesowanych gmin, obszarów dworskich i prywatnych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu, czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskuteczniiony według postanowień § 66. powołanej ustawy.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o zabudowaniu potoku Białki w gminach Bystra i Wilkowice po stronie galicyjskiej i w gminie Bystra po stronie szląskiej.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Zabudowanie potoku Białki w gminach Bystra i Wilkowice w obrębie Galicyi i w gminie Bystra w obrębie Szląska ma być wykonane zgodnie z ustawą krajową, regulującą to zabudowanie, a obowiązującą w Księstwie Szląska i według projektu sporządzonego przez c. k. oddział leśno techniczny dla zabudowań potoków górskich po myśli ustawy z 4. stycznia 1909 Dz. p. Nr. 4., jako wspólne przedsięwzięcie obu krajów koronnych.

Zmiany tego projektu mogą być zezwolone przez Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Wydziałami krajowymi, o ile z temi zmianami nie będzie połączone przekroczenie ustanowionej w § 2. sumy kosztów budowy.

§ 2.

Z kosztów tego zabudowania w sumie 300.000 K, z czego przeznaczają się 42.000 K na utworzenie wspólnego funduszu konserwacyjnego po myśli § 15. ustawy z 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4., przypada na kraj Galicyę 150 000 K, podczas gdy reszta kosztów 150.000 K ma być pokrytą w myśl ustawy krajowej regulującej to przedsięwzięcie, obowiązującej w Księstwie Szląsku.

Jeżeli rzeczywiste koszty nie osiągną maksymalnej cyfry nakładu na budowę ustalonej na 258.000 K, nastąpić ma stosunkowe zmniejszenie, względnie zwrot datków państwowego funduszu melioracyjnego i krajów interesowanych.

Nakład przypadający na kraj Galicyę ma być pokryty:

- a) datkiem państwowego funduszu melioracyjnego w wysokości 70% do maksymalnej kwoty 105.000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;
- b) datkiem z kraju Galicyi w wysokości 30% do maksymalnej kwoty 45.000 K.

Z tych datków z wyłączeniem wymienionego w pierwszym ustępie datku do kosztów utrzymania, tudzież ze środków zapewnionych dla tego przedsięwzięcia przez ustawodawstwo krajowe szląskie ma być utworzony wspólny fundusz budowy, którym zarządza państwo.

§ 3.

Z funduszu budowy mają być pokrywane także koszty technicznych robót przedwstępnych, koszty zarządu i koszty utrzymania mających się wykonać, tudzież istniejących na wymienionej w § 1. przestrzeni potoku zabudowań i robót regulacyjnych w czasie budowy (§ 4.).

§ 4.

Opracowanie projektu, jak i wykonanie zabudowań, obejmie Administracja państwa na koszt funduszu budowy.

Sposób tego wykonania, utworzenie i zarząd funduszu budowy, terminy płatności datków i czas budowy, tudzież odpowiedni wpływ galicyjskiego Wydziału krajowego na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia ureguluje rozporządzenie wykonawcze, które wyda Administracja państwa w porozumieniu z Wydziałami krajowymi interesowanych krajów Galicyi i Szląska.

§ 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych po ukończeniu zabudowań obejmie oddział leśno-techniczny dla zabudowań potoków górskich na koszt funduszu konserwacyjnego, względnie konkurencji obowiązanej do konserwacji.

W tym celu zostanie utworzony dla całego przedsięwzięcia wspólny fundusz konserwacyjny, do którego ze strony Galicyi mają wpływać:

- a) przypadająca na Galicyę część gruntów uzyskanych przez zabudowanie, względnie kwota uzyskana ze sprzedaży tych gruntów (§ 16. ustawy z 4 stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4);

b) kwota 21.000 koron. przypadająca w myśl § 2-go na Galicyę:

c) dochód z wikliny i trawy w obrębie zabudowania;

d) grzywny i kwoty uzyskane ze sprzedaży bezprawnie uzyskanych lub wyprodukowanych płodów w myśl § 22-go ustawy z 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 117, jakoteż odszkodowania za wszelkie uszkodzenia zabudowania, kultur i innych urządzeń.

Wpływy pod a) i b) stanowią niepozbywalny majątek zakładowy funduszu konserwacyjnego.

Bliższe postanowienia co do administracji i użycia funduszu konserwacyjnego, tudzież co do technicznego nadzoru i wykonania konserwacji wydane zostaną w umowie mającej się zawrzeć między Administracją państwa a Wydziałami krajowymi interesowanych krajów Galicyi i Szląska.

§ 6.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o regulacji potoku Gołogórki z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Regulacja potoku Gołogórki od mostu na drodze powiatowej Krasne-Gołogóry w Trędowaczu do mostu kolejowego w Krasnem wraz z dopływami w powiatach Złoczowskim i Przemysłańskim ma być wykonaną jako przedsięwzięcie krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1912, który preliminuje koszta robót na 1,700.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu pięciu procent preliminowanych kosztów, t. j. w maksymalnej kwocie 765.000 K;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 7. ustawy z dnia 4. stycznia 1909, Dz. p. p. Nr. 4 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu pięciu procent kosztów t. j. w maksymalnej kwocie 765.000 K, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które są położone w okręgu konkurencyjnym, mającym się oznaczyć przez władze administracyjne, reszłą preliniowanych kosztów budowy w kwocie 170.000 K., a to w myśl § 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875. Dz. u. kraj. Nr. 38, według stosunku korzyści, których należy oczekiwać, lub w miarę wielkości ntebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§ 4.

Do rozłożenia i ściągnięcia datków konkurencyjnych w § 3. c) wymienionych zawiązaną będzie na podstawie § 45. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kraj. Nr. 38. przez Administrację państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym przymusowa spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do organizacyi tej spółki określi statut mający się ułożyć przez władzę polityczną,

Wydzielenie poszczególnych gruntów ze związku spółki może nastąpić tylko wówczas, jeżeli się na to zgodzi Administracja państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§ 5.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju, państwa i spółki wodnej oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 6.

Wydział krajowy zostaje upoważniony do zaciągnięcia osobnej pożyczki, umarzalnej na pokrycie datków kraju, państwa i przymusowej spółki wodnej w § 4. wyszczególnionych.

Poszczególne raty annuitetowe tej pożyczki mają być spłacane na podstawie planu umorzenia, mającego się ułożyć przez Wydział krajowy i Administrację państwa.

Czasowe wstrzymanie ściągania datków, względnie rat annuitetowych pożyczki, przypadających na spółkę wodną, może nastąpić tylko za zezwoleniem Wydziału krajowego.

§ 7.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

a) z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania trawy na szkarpach potoku Gologórski z dopływami;

b) z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przytem przedsiębiorstwie w myśl art. I ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. kraj. Nr. 12.;

c) z corocznych datków kraju i spółki wodnej.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i spółki wodnej na konserwację, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§ 8.

Zarząd budowy, oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracją państwa, której podobnie jak i spółce wodnej, przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Blizsze szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 9.

Wykonanie tej ustawy Poruczam Moim Ministrom rolnictw i skarbu.

Ustawa

z dnia o budowie kanału nawodniającego z rzeki Łęgu w Krawcach do potoków Klewec i Żupawa.

Za zgodą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam. co następuje :

§ 1.

Budowa kanału nawodniającego z rzeki Łęgu w gminie Krawcach do potoku Klewec wraz z bocznym rowem, doprowadzającym do potoku Żupawa, ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo zawiązanej w tym celu spółki wodnej.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1912, który preliminuje koszta budowy w kwocie 376.000 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie za zgodą Ministerstwa rolnictwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy mają się przyczynić :

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent rzeczywistych kosztów, do kwoty 112.800 koron ;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia po myśli ustępu drugiego § 8. ustawy z dnia 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości 30 procent rzeczywistych kosztów do maksymalnej kwoty 112 800 K.;

c) spółka wodna datkiem czterdziestu procent do kwoty 150.400 K.

Ewentualne oszczędności przypadają wymienionym czynnikom w stosunku ich udziału w kosztach.

§ 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju państwa i spółki wodnej oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 5.

Koszta utrzymania wykonanych robót pokrywać ma spółka wodna.

§ 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowy obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i Wydziałowi spółki wodnej przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, tudzież co do uregulowania służby konserwacyjnej określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o regulacji potoku Wontok w Tarnowie.

Za Zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Regulacja potoku Wontok od mostu kolei państwowej Tarnów-Stróże w Tarnowie do mostu kolei Karola Ludwika w Rzędzinie ma być wykonaną jako przedsiębiorstwogminy miasta Tarnowa, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1911, który preliminuje kosztą budowy na 570.600 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa, w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Kosztą regulacji włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Fundusz regulacyjny ma być utworzony:

a) z datku funduszu krajowego w wysokości jednej trzeciej części preliminowanych kosztów w kwocie 190.200;

b) z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl § 7. ustawy z dnia 4. stycznia 1909, Dz. p. p. Nr. 4. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w wysokości jednej trzeciej części preliminowanych kosztów, w maksymalnej kwocie 190.200 K;

c) z datku gminy miasta Tarnowa w wysokości jednej trzeciej części preliminowanych kosztów w kwocie 190.200 K.

Gminie miasta Tarnowa zastrzega się prawo ściągnięcia przypadającego na nią datku konkurencyjnego od właścicieli nieruchomości i zakładów, które odniosą korzyść z projektowanych robót, a to po myśli § 66. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38. w stosunku korzyści odnieść się mającej, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa usunąć się mającego, albo wreszcie według wartości dotyczących nieruchomości i zakładów.

Jeżeli po ukończeniu robót objętych projektem okaże się we funduszu regulacyjnym pozostałość kasowa, pozostałość ta ma być zwróconą kontrybuującym czynnikom w stosunku ich udziału w kosztach budowy.

§ 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności datków kraju, państwa i gminy miasta Tarnowa oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz, który składać się będzie :

a) z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przez regulację gruntów ;

b) z corocznych datków gminy miasta Tarnowa.

Zarząd funduszu konserwacyjnego sprawować będzie gmina miasta Tarnowa.

§. 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu regulacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracją państwa, której podobnie jak gminie miasta Tarnowa przyznany zostanie odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o obwałowaniu rzeki Dunajca w dolinie Zakliczyńskiej.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Obwałowanie rzeki Dunajca w dolinie Zakliczyńskiej ma być wykonane jako przedsięwzięcie krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1912, który preliminuje koszty robót na 2,700.000 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa, w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów, t. j. w kwocie 1,080.000 K.;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 7 ustawy z 4. stycznia 1909, Dz. p. p. Nr. 4. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent kosztów, t. j. w maksymalnej kwocie 1,350.000 K. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) właściciele gruntów i zakładów, które są położone w okręgu konkurencyjnym mającym się oznaczyć przez władze administracyjne, datkiem w wysokości dziesięciu procent kosztów, t. j. w kwocie 270.000 K., a to w myśl § 66. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kraj. Nr. 38. według stosunku korzyści, których należy oczekiwać, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

DATEK konkurencyjny uiścić mają interesowani właściciele gruntów i zakładów w ośmnastu równych ratach rocznych po ukończeniu robót, w czasie zaś budowy ma być ten datek pokryty zaliczkowo z funduszu krajowego.

§ 4.

Do rozłożenia i ściągnięcia datków konkurencyjnych w § 3. pod c) wymienionych zawiązaną będzie na podstawie § 45 kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kraj. Nr. 38 przez Administrację państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym przymusowa spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do organizacyi tej spółki określi statut, mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Wydzielenie poszczególnych gruntów ze związku spółki może nastąpić tylko wówczas, jeżeli się na to zgodzi Administracja państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§ 5.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju, państwa i spółki wodnej oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 6.

Wydział krajowy zostaje upoważniony do zaciągnięcia osobnej pożyczki umarzalnej na pokrycie datków kraju, państwa i spółki wodnej.

Poszczególne raty annuitetowe tej pożyczki mają być spłacane na podstawie planu umorzenia, mającego się ułożyć przez Wydział krajowy i Administrację państwa.

§ 7.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie :

1. z dochodów, uzyskanych z wydzierżawienia trawy na wałach ochronnych, tudzież na skarpach potoków i rowów;

2. Z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903. Dz. u. kraj. Nr. 12.

Dalsze postanowienia co do pokrycia kosztów utrzymania, administracyi funduszu konserwacyjnego, organizacyi obrony grobel i innych zarządzeń, potrzebnych do utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§ 8.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracją państwa, której podobnie jak i spółce wodnej przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

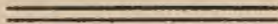
Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 9.

Czasowe wstrzymanie ściągania datków konserwacyjnych w § 3. tej ustawy wymienionych, może nastąpić tylko za zezwoleniem Wydziału krajowego.

§ 10.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o zabudowaniu potoku Jasionicy w gminie Jasionce masiowej.

Za zgodą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Zabudowanie potoku Jasionicy w gminie Jasionce masiowej ma być wykonane po myśli § 6 ustawy z dnia 4 stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tego zabudowania służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania potoków górskich z r. 1911, który preliniuje koszta robót w kwocie 116.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma galicyjski fundusz krajowy 30-procentowym zasiłkiem w kwocie 34.800 K i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 70 procent preliniowanych kosztów t. j. kwotą 81.200 K.

§ 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§ 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 6.

Ewentualne oszczędności, uzyskane z sumy kosztorysowej, oznaczonej w § 2. zwrócone być mają czynnikom kontrybuującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Konserwację robót po ukończeniu zabudowania obejmie gmina Jasionka masiowa.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o zabudowaniu potoku Rabań w Starym Samborze.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Łodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Zabudowanie potoku Rabań w Starym Samborze ma być wykonane po myśli § 6 ustawy z dnia 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4. jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2

Za podstawę techniczną tego zabudowania służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania potoków górskich z r. 1912, który preliminuje koszta robót w kwocie 73 000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa, w granicach powyższej sumy kosztorysowej

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma galicyjski fundusz krajowy 30 procentowym zasiłkiem w kwocie 21.900 K i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 70 procent preliminowanych kosztów, t. j. kwotą 51.100 K.

§ 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§ 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsięwzięcia, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia, określili rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 6.

Ewentualne oszczędności, uzyskane z sumy kosztorysowej, oznaczonej w § 2 gim, zwrócone być mają czynnikom kontraktującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Utrzymanie wykonanych robót obejmie po ukończeniu budowy gmina Stary Sambor.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o uzupełnieniu zabudowania potoku Krzemionki z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Uzupełnienie zabudowania potoku Krzemionki z dopływami ma być wykonane po myśli § 6. ustawy z dnia 4. stycznia 1909, Dz. p. p. Nr. 4. jako przedsięwzięcie krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tego zabudowania służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania potoków górskich z r. 1911, który preliminuje koszta robót w kwocie 427.000 K

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma galicyjski fundusz krajowy 30 procentowym zasiłkiem w kwocie 128.100 K i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 70 procent preliminowanych kosztów, t j. kwotą 298.900 K.

§ 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§ 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracji państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa

§ 6.

Ewentualne oszczędności, uzyskane z sumy kosztorysowej oznaczonej w § 2 gim, zwrócone być mają czynnikom kontrybuującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśli § 45. ustawy kraj. z dnia 14 marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38. w drodze administracyjnej, spółka interesowanych gmin, obszarów dworskich i prywatnych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskuteczony według postanowień § 66. powołanej ustawy.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o zabudowaniu potoków górskich w Posadzie olchowskiej i sanockiej.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Zabudowanie potoków górskich w Posadzie olchowskiej i sanockiej ma być wykonane po myśli § 6 ustawy z dnia 4. stycznia 1909, Dz p. p. Nr. 4. jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tego zabudowania służyć ma projekt c. k. oddziału leśno technicznego dla zabudowania potoków górskich z r. 1912, który preliminuje koszta robót w kwocie 173.126 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa, w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma galicyjski fundusz krajowy 50 procentowym zasiłkiem w kwocie 86.563 K. i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 50 procent preliminowanych kosztów, t. j. maksymalną kwotą 86 563 K.

§ 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§ 5.

Bliższe postanowienie co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracji państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa, określili rozporządzenie wykonawcze, które ułożył Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 6.

Ewentualne oszczędności, uzyskane z sumy kosztorysowej, oznaczonej w § 2., zwrócone być mają czynnikom kontrybuującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśli § 45 ustawy kraj. z dnia 14. marca 1875. Dz. u. kraj Nr. 38., w drodze administracyjnej, spółka interesowanych gmin, obszarów dworskich i prywatnych właścicieli gruntów i zakładów a to bez względu czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskuteczniiony według postanowień § 66 powołanej ustawy.

§ 8.

Wykonanie tej sprawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o zabudowaniu potoku Suszycy w gminie
Suszycy wielka.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem
Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

§ 1.

Zabudowanie potoku Suszycy w gminie Suszycy wielka
w powiecie Starosamborskim ma być wykonane po myśli § 6.
ustawy z dnia 4. stycznia 1909, Dz. p. p. Nr 4. jako przedsię-
biorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tego zabudowania służyć ma pro-
jekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania potoków
górkich z r. 1911, który preliniuje koszta robót w kwocie
330.000 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia
zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją pań-
stwa, w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma galicyjski
fundusz krajowy 30 procentowym zasiłkiem w kwocie 99.000 K.
i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem kon-
stytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej
wysokości 70 procent preliniowanych kosztów, t. j. kwotą
231.000 K.

§ 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§ 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsięwzięcia, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia, określili rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 6.

Ewentualne oszczędności, uzyskane z sumy kosztorysowej, oznaczonej w § 2, zwrócone być mają czynnikom kontrybuującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Utrzymanie wykonać się mających robót obejmie po ich ukończeniu gmina Suszyca wielka.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o zabudowaniu potoku Ostry w powiecie Ropczyckim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Zabudowanie potoku Ostry w gminach Braciejowa, Gumniska Fox i Latoszyn w powiecie Ropczyckim ma być wykonane po myśli § 6. ustawy z dnia 4. stycznia 1909, Dz. p. p. Nr. 4 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tego zabudowania służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania potoków górskich z r. 1911, który preliminuje kosztą robót w kwocie 98.800 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa, w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma galicyjski fundusz krajowy 50 procentowym zasiłkiem w kwocie 49.400 K i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 50 procent preliminowanych kosztów, t. j. kwotą 49.400 K.

§ 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§ 5.

Blizsze postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 6.

Ewentualne oszczędności, uzyskane z sumy kosztorysowej oznaczonej w § 2., zwrócone być mają czynnikom kontrahującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Utrzymanie wykonanych robót obejmie Wydział powiatowy w Ropczycach.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o konserwacji zabudowań potoków górskich w dorzeczu Dniestru.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje :

§ 1.

Koszta utrzymania wykonanych zabudowań potoków górskich w dorzeczu Dniestru mają być pokrywane :

a) z dochodów, uzyskanych ze sprzedaży wikliny, oraz z trzebieży lasów w Gwoźdzczu i Niedzielnej, stanowiących własność funduszu zabudowania ;

b) z odszkodowań i grzywien, nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl § 22. ustawy z dnia 30. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 117. ;

c) z corocznych datków funduszu krajowego i skarbu państwa (dotacji dyspozycyjnej na drobne melioracye) w ciągu lat dziesięciu, t. j. od r. 1913 do r. 1922 włącznie, po upływie zaś tego okresu z dochodów trzebieży lasów, względnie z corocznych datków konkurencyjnych stron interesowanych

§ 2.

Wysokość corocznych datków kraju i państwa, w § 1. ust. 3 wymienionych, wynosić ma w pierwszych trzech latach t. j. od r. 1913 do 1915 po 6.000 K, czyli razem 12.000 K. W następnych zaś siedmiu latach (1916 - 1922) wysokość tych datków ma być wymierzoną z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach, z którego to powodu należy dla tych wydatków uzyskać poprzednio zatwierdzenie c. k. Ministerstwa rolnictwa, któremu w czasie od r. 1913 do 1922 mają być przedkładane roczne zamknięcia rachunkowe funduszu konserwacyjnego.

§ 3.

Dla utrzymania robót począwszy od r. 1923 mają być po myśli § 45 kraj ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. ust. kraj. Nr. 38. zawiązana w drodze administracyjnej przymusowa spółka interesowanych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, rozkład zaś datków konkurencyjnych na poszczególnych członków spółki ma być uskuteczniiony w myśl postanowień § 66. powołanej ustawy.

§ 4.

Zarząd funduszu konserwacyjnego w latach 1913 do 1922 sprawować będzie Wydział krajowy, nadzór zaś nad robotami konserwacyjnymi sekcyja c. k. oddziału leśno-technicznego dla za-budowania górskich potoków w Samborze.

Począwszy od r. 1913 zajmować się będzie zarządem funduszu konserwacyjnego utworzona w myśl § 3. spółka wodna, nadzorem zaś technicznym wymieniona wyżej sekcyja leśno-techniczna.

§ 5.

Wszelkie uszkodzenia wykonanych robót i kultur są wzbronione i karane będą po myśli § 22. ustawy z dnia 30 czerwca 1884 Dz. u. kr. Nr. 117. przez władzę polityczną

§ 6.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Ustawa

z dnia o konserwacji robót regulacyjnych na potoku Pustej (Radosławce) z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam na podstawie § 6. ustawy z dnia 11 września 1901 Dz. ust. kraj. Nr. 92, co następuje :

§ 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania wykonanych robót regulacyjnych na potoku Pustej (Radosławce) z dopływami mają być pokrywane ;

a) z dochodów, uzyskanych z wydzierżawienia skarp potoków i rowów ;

b) z odszkodowań i grzywien, nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 10. czerwca 1892, Dz. u. kr. Nr., 43. ;

c) z corocznych datków funduszu krajowego i spółki wodnej, zawiązanej w myśl § 4. ustawy z dnia 11 września 1901, Dz. u. kr. N. 92.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§ 2.

Wysokość corocznych datków kraju i spółki wodnej, w § 1. pod 3. wymienionych, wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w pierwszych trzech latach, tj. od roku 1913 do roku 1915 włącznie, po 7.500 K, czyli razem 15.000 K.

Wysokość corocznych datków w latach następnych wynosić ma sumę, jaka z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach wypadnie.

§ 3.

Pozostałe z końcem roku 1912 zapasy funduszu konserwacyjnego, które uzyskane zostały z dochodów w myśl § 6. ustawy z dnia 11. września 1901., Dz. u. kr. Nr. 92., niemniej też niezużyte nadwyżki dochodów, wymienionych w §§ 1. i 2., mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§ 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych, w § 2. ustanowionych, po połowie na fundusz krajowy i spółkę wodną.

§ 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelný nadzór nad wykonaniami robotami prowadzić będzie, stosownie do postanowienia § 7. ustawy z dnia 11. września 1901. Dz. u. kr. Nr. 92., Wydział krajowy.

§ 6.

Ściąganiem datków od stron konkurencyjnych zajmie się spółka wodna według miary, ustanowionej w prawie obowiązującym statucie spółki.

§ 7.

Wszelkie uszkodzenia wykonanych robót regulacyjnych, jak: łożysk potoków, ubezpieczeń płótkami, darniami i brukiem kamiennym, skarp brzegów, szluz, przepustów, mostów i brodów, tudzież rowów osuszających są wzbronione.

W szczególności wzbronione zostają:

a) przejazd i przepęd zwierząt przez łożyska potoków i rowy, oraz pojenie zwierząt w innych miejscach, aniżeli do tego przeznaczonych;

b) wydobywanie ziemi, mułu, piasku, lodu i t. p. w miejscach niedozwolonych;

c) skopywanie brzegów, potoków i rowów;

d) pasienie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia Wydziału krajowego na skarpach potoków i rowów;

e) oranie ziemi bliżej, aniżeli dwa metry po obu stronach brzegów Pustej i dopływów, a na pół metra od rowów osuszających.

§ 8.

Przekroczenia niniejszej ustawy, o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej ustawy karnej, karane będą według przepisów krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38., oraz ustawy z dnia 10. czerwca 1892, Dz. u. kr. Nr. 43.

Według tych samych przepisów orzeczonym będzie co do obowiązku wynagrodzenia szkody, usunięcia zmian własnowolnych, zaniechanie rozpoczętych robót i wogóle co do przywrócenia do pierwotnego stanu.

§ 9.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych i robót publicznych.

Ustawa

z dnia o zabudowaniu górskich potoków w dorzeczu Raty.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Zabudowanie górskich potoków w dorzeczu Raty ma być wykonane po myśli § 6. ustawy z d. 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. jako przedsięwzięcie krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma generalny projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania potoków górskich z r. 1910, który preliminuje kosztów robót w kwocie 1,045.000 koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa, w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy zabudowania górskich dopływów Raty przyczynić się ma galicyjski fundusz krajowy 30-procentowym zasiłkiem w kwocie 269.100 koron i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości 70 procent preliminowanych kosztów, tj. kwotą 627.000 koron, zaś do pokrycia kosztów regulacji górnego biegu Raty przyczynić się mają fundusze krajowy i państwowy fundusz melioracyjny 50 prc. zasiłkami t. j. po 74.000 K.

§ 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§ 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsięwzięcia, kierownictwa budowy i wpływu Administracji państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 6.

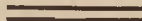
Ewentualne oszczędności, uzyskane z sumy kosztorysowej, oznaczonej w § 2., zwrócone być mają czynnikom konstruującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśl § 45. ustawy krajowej z dnia 14. marca 1875. Dz. u. kr. Nr. 38., w drodze administracyjnej, spółka interesowanych gmin, obszarów dworskich i prywatnych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskuteczony według postanowień § 66. powołanej ustawy.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o zabudowaniu potoku Stajkowskiego w Krościenku nad Dunajcem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Zabudowanie potoku Stajkowskiego w Krościenku nad Dunajcem ma być wykonane po myśli § 6. ustawy z d. 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. jako przedsięwzięcie krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania potoków górskich z r. 1912, który preliminuje koszta robót w kwocie 73.700 koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa, w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma galicyjski fundusz krajowy 30-procentowym zasiłkiem w kwocie 22.110 koron i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 70 procent preliminowanych kosztów t. j. kwotą 51.590 koron.

§ 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§ 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracji państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 6.

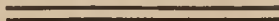
Ewentualne oszczędności, uzyskane z sumy kosztorysowej oznaczonej w § 2., zwrócone być mają czynnikom kontrahującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Utrzymanie wykonanych robót obejmie właściciel majątności tabularnej w Krościenku nad Dunajcem.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o zabudowaniu potoku Łukowicy w powiecie limanowskim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Zabudowanie potoku Łukowicy w powiecie limanowskim ma być wykonane po myśli § 6. ustawy z dnia 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4. jako przedsięwzięcie krajowe.

§ 2.

Za podstawą techniczną tego zabudowania służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania potoków górskich z r. 1912, który preliniuje kosztą robót w kwocie 342.000 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa, w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma galicyjski fundusz krajowy 30 procentowym zasiłkiem w kwocie 102.600 K. i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 70 procent preliniowanych kosztów, tj. maksymalną kwotą 239.400 K.

§ 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§ 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalejco do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 6.

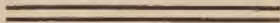
Ewentualne oszczędności, uzyskane z sumy kosztorysowej oznaczonej w § 2., zwrócone być mają czynnikom kontraktującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśli § 45. ustawy kraj. z dnia 14, marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38, w drodze administracyjnej, spółka interesowanych gmin, obszarów dworskich i prywatnych właścicieli gruntów i innych nieruchomości a to bez względu czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskuteczniiony według postanowień § 66. powołanej ustawy.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o podwyższeniu lewego wału Dunajca od Biskupic radłowskich do Wietrzychowic.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Podwyższenie wału ochronnego na lewym brzegu Dunajca od Biskupic radłowskich do Wietrzychowic ma być wykonane, jako przedsięwzięcie krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania ma służyć projekt Wydziału krajowego z r. 1913, który preliminuje kosztą robót na 321.000 kor.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesiąt procent preliminowanych kosztów: w kwocie 160.500 K;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 7 ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent kosztów, w maksymalnej kwocie 160.500 K., z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

§ 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju i państwa oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 5.

Co do dalszego utrzymania robót po wykonaniu mają być stosowane przepisy ustawy z dnia 21. kwietnia 1913 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 65. o konserwacyi robót regulacyjnych na potoku Kisielinie.

§ 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowy obejmie Wydział krajowy.

Administracyi państwa zastrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa. Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu określa rozporządzenie wykonawcze z dnia 17. grudnia 1897 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 1 ex 1898.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o konserwacyi robót regulacyjnych na środkowej sekcyi rzeki Gniłej Lipy.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam na podstawie § 6. ustawy z dnia 19. marca 1897 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 20, co następuje :

§ 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania wykonanych budowli regulacyjnych na środkowej sekcyi Gniłej Lipy od mostu na drodze państwowej w Rudzie do mostu na drodze gminnej w Bursztynie w powiecie Rohatynskim mają być pokrywane :

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia skarp rzeki;
2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903. Dz. u. kr. Nr. 12.;
3. z corocznych datków funduszu krajowego i spółki wodnej zawiązanej w myśl § 4. ustawy z dnia 19 marca 1897. dz. ust. kr. Nr. 20. Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§ 2.

Wysokość corocznych datków kraju i spółki wodnej w §. 1. pod 3. wymienionych wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w pierwszych trzech latach t. j. od r. 1914 do roku 1916 włącznie po 2700 kor., czyli razem 5.400 kor. Wysokość corocznych datków w latach następnych wynosić ma sumę, jaka z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach wypadnie.

§ 3.

Pozostałe z końcem roku 1913 zapasy funduszu konserwacyjnego, które uzyskane zostały z dochodów w myśl § 6. ustawy z dnia 19. marca 1897 Dz. u. kr. Nr. 20, niemniej też niezużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§ 1. i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§ 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w § 2. ustanowionych po połowie na fundusz krajowy i spółkę wodną.

§ 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego zarówno jak i naczelny nadzór nad wykonaniem robotami prowadzić będzie stosownie do postanowienia § 7. ustawy z dnia 19. marca 1897 Dz. u. kr. Nr. 20 Wydział krajowy.

§ 6.

Ściąganiem datków od stron konkurencyjnych zajmie się spółka wodna według miary ustanowionej w prawie obowiązującym statucie spółki.

§ 7.

Wszelkie uszkodzenie wykonanych robót regulacyjnych, jak łożyska rzeki, ubezpieczeń skarp brzegów, przepustów, mostów i brodów tudzież rowów osuszających jest wzbronione. W szczególności wzbronione zostają:

- a) Przejazd i przepęd zwierząt przez łożysko rzeki i rowy, oraz pojenie zwierząt w innych miejscach, aniżeli do tego przeznaczonych;
- b) skopywanie brzegów rzeki i rowów;
- c) paszenie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia Wydziału krajowego na skarpach rzeki i rowów;
- d) oranie ziemi bliżej, aniżeli dwa metry po obu stronach brzegów rzeki, a na pół metra od rowów.

§ 8.

Przekroczenia niniejszej ustawy, o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej ustawy karnej, karane będą według przepisów krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875. Dz. u. kr. Nr. 38. oraz ustawy z dnia 10. czerwca 1892. Dz. u. kr. Nr. 43.

Według tych samych przepisów orzeczonym będzie co do obowiązku wynagrodzenia szkody, usunięcia zmian własnowolnych, zaniechanie rozpoczętych robót i wogóle co do przywrócenia do pierwotnego stanu.

§ 9.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i robót publicznych.

Ustawa

z dnia o konserwacji obwałowania Wisły między
Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie Dąbrowskim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem
Krakowskiem rozporządzam na podstawie § 5. ustawy z dnia 9. listopada 1902 Dz.
u. kraj. Nr. 102, co następuje:

§ 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania obwałowania Wisły w po-
wiecie Dąbrowskim mają być pokrywane:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia trawy na
wałach ochronnych;

2. z odszkodowań i grzywien, nakładanych za przekrocze-
nia wodne przy tych budowlach w myśl niniejszej ustawy tudzież
art. 1. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i powiatu Dąbrowskiego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie
z funduszu krajowego.

§ 2.

Wysokość corocznych datków kraju i powiatu Dąbrowskiego
wnosić ma bez względu na istotną potrzebę w pierwszych
trzech latach t. j. od roku 1914 do roku 1916 włącznie po 10.000 K
czyli razem 20.000 K. rocznie.

Wysokość corocznych datków w latach następnych wynosić
ma sumę, jaka z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich
trzech latach wypadnie.

§ 3.

Pozostałe z końcem roku 1913 zapasy funduszu konser-
wacyjnego, które uzyskane zostały z dochodów po myśli § 5.

ustawy z dnia 9. listopada 1902 Dz. u. kraj. Nr. 102, nie mniej też niezużyte nadwyżki dochodów, wymienionych w §§ 1. i 2. niniejszej ustawy mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§ 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w § 2. ustanowionych po połowie na kraj i powiat Dąbrowski.

§ 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelny nadzór na wykonanemi robotami prowadzić będzie Wydział krajowy.

Datki na utrzymanie wpływać mają do Kasy krajowej w półrocznych ratach z góry dnia 1. stycznia i 1. lipca każdego roku.

§ 6

Datki powiatu Dąbrowskiego mają być corocznie wstawiane do budżetu powiatowego.

§ 7.

Wszelkie uszkodzenia wałów, ubezpieczeń brzegów, potoków i rowów, szluz, przepustów, ramp i innych urządzeń jest wzbronione.

W szczególności wzbronione zostają:

a) przejazd i przepęd zwierząt przez wały, potoki i rowy oraz pojenie zwierząt w innych miejscach, aniżeli do tego przeznaczonych,

b) wydobywanie ziemi, mułu, piasku, lodu itp. z potoków i rowów w miejscach niedozwolonych,

c) skopywanie brzegów potoków i rowów, tudzież skopywanie, przebijanie, zasadzanie drzewami i wiklinami wałów, stawianie płotów na wałach i wogóle jakiegokolwiek rodzaju uszkodzenia wałów ochronnych, ramp i ogrodzeń ku ochronie wałów służących,

d) paszenie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia Wydziału krajowego na wałach ochronnych, tudzież na skarpach potoków i rowów.

§ 8.

Ze względów bezpieczeństwa publicznego zostaje wzbronione w obrębie wałów nadwiślańskich między Dunajcem a Nowym Brniem:

a) wznoszenie budynków, wałów poprzecznych i jakichkolwiek budowli tamujących przepływ wody, tudzież sadzenie drzew z wyjątkiem wikliny (lit. d.) w profilu inundacyjnym Wisły,

b) kopanie dołów dla wydobywania piasku, gliny i t. p., zbiorników wody i studzien w odległości do dwudziestu metrów włącznie od stopu wałów,

c) oranie ziemi bliżej aniżeli dwa metry od stopy obustronnych wałów i od potoków, a na pół metra od rowów,

d) sadzenie wikliny w profilu inundacyjnym Wisły z wyjątkiem miejsc, gdzie to sadzenie jest bezwzględnie koniecznym dla ubezpieczenia brzegów i ustalenia odsypisk.

Miejsca te, które mają być oznaczone w sposób łatwy do poznania dla ogółu, wskaże c. k. Namiestnictwo. Gdzie wały narażone są na uszkodzenie przez lody, ma być wyjątkowo zasadzony szereg drzew w odległości przynajmniej pięciu metrów od strony wałów. Przestrzenie te wymagające ochrony od lodów oznaczy c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§ 9.

W razie zagrożenia wałów ochronnych przez wielką wodę zobowiązane są gminy i obszary dworskie, położone w terenie narażonym na zalew, na wezwanie inspektorów wałowych, których ustanowi c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym dla poszczególnych sekcji wałów, dostarczyć bezwzględnie potrzebnych sił roboczych i pociągowych, oraz materiałów i narzędzi do ochrony wałów.

Siły robocze i pociągowe mają być dostarczone bezpłatnie, za materiały zaś otrzymają strony interesowane wynagrodzenie z funduszu konserwacyjnego (rezerwowego) według cen, jakie ustanawiać będzie co pięć lat z góry c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym i Wydziałem powiatowym Dąbrowskim. Dalsze postanowienia, mające na celu ochronę wałów w czasie powodzi, zarówno jak i ochronę uregulowanych potoków i rowów, wydane zostaną w osobnym rozporządzeniu wykonawczem przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Rozporządzenie to ma być przedłożone Ministerstwu rolnictwa, robót publicznych i spraw wewnętrznych do zatwierdzenia.

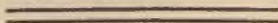
§ 10.

Przekroczenia niniejszej ustawy, o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej ustawy karnej, karane będą według po-

stanowień krajowej ustawy wodnej z dnia 14 marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38 oraz ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u kraj. Nr. 12.

§ 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i spraw wewnętrznych.

Ustawa

z dnia o wykończeniu obwałowania Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzeskim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Wykończenie obwałowania Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzeskim ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną wykończenia tego obwałowania służyć mają projekty Wydziału krajowego z r. 1910 i 1911, które prelinują koszty robót na 271.170 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tych projektach w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów wykończenia tego obwałowania, tudzież niedoboru funduszu budowy, utworzonego ustawą z dnia 9. czerwca 1889 Dz. u. kraj. Nr. 48 w kwocie okrągłej 34.830 koron, razem 306.000 K mają się przyczynić:

- a) fundusz krajowy datkiem 50% w kwocie 153.000 K;
- b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 7. ustawy z 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4. datkiem 50% w maksymalnej kwocie 153.000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Ewentualne oszczędności uzyskane ze sumy kosztorysowej zwrócone być mają czynnikiem kontrybuującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju i państwa oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 5.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowy obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracją państwa, której przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§ 6.

Co do konserwacji wykonanych robót obowiązywać będzie ustawa z dnia 13. czerwca 1906 Dz. u. kr. Nr. 93.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o osuszeniu gruntów w gminie Nowe Sioło, powiatu Cieszanowskiego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

§ 1.

Osuszenie gruntów w gminie Nowe Sioło, powiatu Cieszanowskiego, ma być wykonane przez zawiązaną w tym celu spółkę wodną przy udziale funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego, po myśli ustawy z 4 go stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1907, który preliminuje koszta robót na 168.000 K. Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów przyczynić się ma po myśli § 8. powołanej ustawy fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, t. j. do kwoty 56 000 K., państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zatwierdzenia takim samym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, to jest do maksymalnej kwoty 56.000 K., podczas gdy resztę kosztów uiścić ma z własnych środków spółka wodna.

Jeżeli koszta nie osiągną preliminowanej sumy kosztorysowej, nastąpić ma obniżenie datków kraju i państwa.

§ 4.

Czas budowy, terminu płatności datków kraju i państwa, tudzież bliższe postanowienia co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, oraz wpływu Wydziału krajowego i Administracji państwa na tok robót, określi umowa, jaka zostanie zawartą między Wydziałem krajowym, Administracją państwa i spółką wodną.

§ 5.

Spółka wodna obowiązana jest utrzymywać wykonane roboty w należytych stanie.

Bliższe postanowienia co do konserwacji podane zostaną w umowie, mającej się zawrzeć po myśli § 4.

§ 6.

Rozwiązanie spółki wodnej lub wydzielenie poszczególnych gruntów ze związku spółki dopuszczalne jest tylko w tym wypadku, jeżeli się na to zgodzi Wydział krajowy i Administracja Państwa.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o drenowaniu gruntów w gminie Oserdów powiatu Sokalskiego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Drenowanie gruntów w gminie Oserdów, powiatu Sokalskiego, ma być wykonane przez zawiązaną w tym celu spółkę wodną przy udziale funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego, po myśli ustawy z 4-go stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1910, który preliminuje kosztą robót na 132.000 K. Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów przyczynić się ma po myśli § 8. powołanej ustawy fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, t. j. do kwoty 44.000 K, państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zatwierdzenia takim samym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, to jest do maksymalnej kwoty 44.000 K, podczas gdy resztę kosztów uiścić ma z własnych środków spółka wodna.

Jeżeli koszta nie osiągną preliminowanej sumy kosztorysowej, nastąpić ma obniżenie datków kraju i państwa.

§ 4.

Czas budowy, terminu płatności datków kraju i państwa, tudzież bliższe postanowienia co do sposobu wykonania przedsięwzięcia, oraz wpływu Wydziału krajowego i Administracji państwa na tok robót określi umowa, jaka zostanie zawartą między Wydziałem krajowym, Administracją państwa i spółką wodną.

§ 5.

Spółka wodna obowiązana jest utrzymywać wykonane roboty w należytych stanie.

Bliższe postanowienia co do konserwacji wydane zostaną w umowie, mającej się zawrzeć po myśli § 4.

§ 6.

Rozwiązanie spółki wodnej, lub wydzielenie poszczególnych gruntów ze związku spółki dopuszczalne jest tylko w tym wypadku, jeżeli się na to zgodzi Wydział krajowy i Administracja państwa.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o drenowaniu gruntów w gminie Gać powiatu przeworskiego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Drenowanie gruntów w gminie Gać, powiatu Przeworskiego, ma być wykonane przez zawiązaną w tym celu spółkę wodną przy udziale funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego, po myśli ustawy z 4-go stycznia 1909, Dz. p. p. Nr. 4.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1909, który preliminuje koszta robót na 108.000 K. Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów przyczynić się ma po myśli § 8. powołanej ustawy fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, t. j. do kwoty 36.000 K., państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zatwierdzenia takim samym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, to jest do maksymalnej kwoty 36.000 K., podczas gdy resztę kosztów uiścić ma z własnych środków spółka wodna.

Jeżeli koszta nie osiągną preliminowanej sumy kosztorysowej, nastąpić ma obniżenie datków kraju i państwa.

§ 4.

Czas budowy, terminu płatności datków kraju i państwa, tudzież bliższe postanowienia co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, oraz wpływu Wydziału krajowego i Administracyi państwa na tok robót określi umowa, jaka zostanie zawartą między Wydziałem krajowym, Administracją państwa i spółką wodną.

§ 5.

Spółka wodna obowiązana jest utrzymywać wykonane roboty w należytem stanie.

Bliższe postanowienia co do konserwacyi wydane zostaną w umowie, mającej się zawrzeć po myśli § 4.

§ 6.

Rozwiązanie spółki wodnej, lub wydzielenie poszczególnych gruntów ze związku spółki dopuszczalne jest tylko w tym wypadku, jeżeli się na to zgodzi Wydział krajowy i Administracya państwa.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o drenowaniu gruntów w gminie Markowa powiatu Przeworskiego.

Za zgodą Sełmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Drenowanie gruntów w gminie Markowa powiatu Przeworskiego, ma być wykonane przez zawiązaną w tym celu spółkę wodną przy udziale funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego, po myśli ustawy z 4-go stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1910, który preliniuje kosztą robót na 188.370 K. Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów przyczynić się ma po myśli § 8. powołanej ustawy fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, t. j. do kwoty 62.790 K, państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zatwierdzenia takim samym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, to jest do maksymalnej kwoty 62 790 K, podczas gdy resztę kosztów uiścić ma z własnych środków spółka wodna.

Jeżeli kosztą nie osiągną preliniowanej sumy kosztorysowej, nastąpić ma obniżenie datków kraju i państwa.

§ 4.

Czas budowy, terminu płatności datków kraju i państwa, tudzież bliższe postanowienia co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, oraz wpływu Wydziału krajowego i Administracyi państwa na tok robót określi umowa, jaka zostanie zawartą między Wydziałem krajowym, Administracją państwa i spółką wodną.

§ 5.

Spółka wodna obowiązana jest utrzymywać wykonane roboty w należytem stanie.

Bliższe postanowienia co do konserwacyi wydane zostaną w umowie, mającej się zawrzeć po myśli § 4.

§ 6.

Rozwiązanie spółki wodnej, lub wydzielenie poszczególnych gruntów ze związku spółki dopuszczalne jest tylko w tym wypadku, jeżeli się na to zgodzi Wydział krajowy i Administracya państwa.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o drenowaniu gruntów w gminie Lisia Góra powiatu Tarnowskiego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Drenowanie gruntów w gminie Lisia Góra powiatu Tarnowskiego, ma być wykonane przez zawiązaną w tym celu spółkę wodną przy udziale funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego, po myśli ustawy z 4-go stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1910, który preliniuje koszta robót na 300.000 K. Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 8.

Do pokrycia kosztów przyczynić się ma po myśli § 8. powołanej ustawy fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{8}\%$ kosztów, t. j. do kwoty 100.000 K., państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zatwierdzenia takim samym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{8}\%$ kosztów, to jest do maksymalnej kwoty 100.000 K., podczas gdy resztę kosztów uiścić ma z własnych środków spółka wodna.

Jeżeli koszta nie osiągną preliniowanej sumy kosztorysowej, nastąpić ma obniżenie datków kraju i państwa.

§ 4.

Czas budowy, terminu płatności datków kraju i państwa, tudzież bliższe postanowienia co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, oraz wpływu Wydziału krajowego i Administracji państwa na tok robót, określi umowa, jaka zostanie zawartą między Wydziałem krajowym, Administracją państwa i spółką wodną.

§ 5.

Spółka wodna obowiązana jest utrzymywać wykonane roboty w należytych stanie.

Bliższe postanowienia co do konserwacji podane zostaną w umowie mającej się zawrzeć po myśli § 4.

§ 6.

Rozwiązanie spółki wodnej, lub wydzielenie poszczególnych gruntów ze związku spółki dopuszczalne jest tylko w tym wypadku, jeżeli się na to zgodzi Wydział krajowy i Administracja państwa.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o drenowaniu gruntów w gminie Zaczarnie powiatu Tarnowskiego.

Z zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1

Drenowanie gruntów w gminie Zaczarnie, powiatu Tarnowskiego, ma być wykonane przez zawiązaną w tym celu spółkę wodną przy udziale funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego, po myśli ustawy z 4-go stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1910, który preliminuje koszta robót na 172.000 K. Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów przyczynić się ma po myśli § 8. powołanej ustawy fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, t. j. do kwoty K 57.333 33, państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zatwierdzenia takim samym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, to jest do maksymalnej kwoty K 57.333 33, podczas gdy resztę kosztów uiścić ma z własnych środków spółka wodna.

Jeżeli koszt nie osiągną prelimitowanej sumy kosztorysowej, nastąpić ma obniżenie datków kraju i państwa.

§ 4.

Czas budowy, terminu płatności datków kraju i państwa, tudzież bliższe postanowienia co do sposobu wykonania przedsięwzięcia, oraz wpływu Wydziału krajowego i Administracji państwa na tok robót, określi umowa, jaka zostanie zawarta między Wydziałem krajowym, Administracją państwa i spółką wodną.

§ 5.

Spółka wodna obowiązana jest utrzymywać wykonane roboty w należytem stanie

Bliższe postanowienia co do konserwacji wydane zostaną w umowie, mającej się zawrzeć po myśli § 4.

§ 6

Rozwiązanie spółki wodnej, lub wydzielenie poszczególnych gruntów ze związku spółki dopuszczalne jest tylko w tym wypadku, jeżeli się na to zgodzi Wydział krajowy i Administracja państwa.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o osuszeniu gruntów w gminach Gorzyce, Motycze poduchowne, Motycze szlacheckie, Skowierzyn, Wrzawy, Zaleszany, i Zbydniów, powiatu Tarnobrzeskiego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Drenowanie gruntów w gminach Gorzyce, Motycze poduchowne, Motycze szlacheckie, Skowierzyn, Wrzawy, Zaleszany i Zbydniów, powiatu Tarnobrzeskiego, ma być wykonane przez zawiązaną w tym celu spółkę wodną przy udziale funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego, po myśli ustawy z 4-go stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1911, który preliminuje kosztą robót na 114.800 K. Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów przyczynić się ma po myśli § 8. powołanej ustawy fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, t. j. do kwoty K 38.266·66, państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zatwierdzenia takim samym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, to jest do maksymalnej kwoty K 38.266·66 podczas gdy resztę kosztów uiścić ma z własnych środków spółka wodna.

Jeżeli kosztą nie osiągną preliminowanej sumy kosztorysowej, nastąpić ma obniżenie datków kraju i państwa.

§ 4.

Czas budowy, terminu płatności datków kraju i państwa tudzież bliższe postanowienia co do sposobu wykonania przedsięwzięcia, oraz wpływu Wydziału krajowego i Administracji państwa na tok robót, określi umowa, jaka zostanie zawartą między Wydziałem krajowym, Administracją państwa i spółką wodną.

§ 5.

Spółka wodna obowiązana jest utrzymywać wykonane roboty w należytem stanie.

Bliższe postanowienia co do konserwacji, postanowione zostaną w umowie, mającej się zawrzeć po myśli § 4.

§ 6.

Rozwiązanie spółki wodnej, lub wydzielenie poszczególnych gruntów ze związku spółki dopuszczalne jest tylko w tym wypadku, jeżeli się na to zgodzi Wydział krajowy i Administracja państwa.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o osuszeniu gruntów w gminie Wampierzów
powiatu Mieleckiego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Oszuszenie gruntów w gminie Wampierzów, powiatu Mieleckiego, ma być wykonane przez gminę Wampierzów przy udziale funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego, po myśli ustawy z 4-go stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1913, który preliminuje kosztą robót na 181.000 K. Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów przyczynić się ma po myśli § 8. powołanej ustawy fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, t.j. do kwoty K 60.333.33, państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zatwierdzenia takim samym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, t.j. do maksymalnej kwoty K 60.333.33, podczas gdy resztę kosztów uiścić ma z własnych środków gmina Wampierzów,

Jeżeli kosztą nie osiągną preliminowanej sumy kosztorysowej, nastąpić ma obniżenie datków kraju i państwa.

§ 4.

Czas budowy, terminu płatności datków kraju i państwa, tudzież bliższe postanowienia co do sposobu wykonania przedsięwzięcia, oraz wpływu Wydziału krajowego i Administracyi państwa na tok robót określi umowa, jaka zostanie zawartą między Wydziałem krajowym, Administracją państwa i gminą Wampierzów.

§ 5.

Gmina Wampierzów obowiązana jest utrzymywać wykonane roboty w należytem stanie.

Bliższe postanowienia co do konserwacyi wydane zostaną w umowie mającej się zawrzeć po myśli § 4.

§ 6.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia o budowie kanału ulgi od potoku Czarnego do Prutu w Kołomyi.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam. co następuje:

§ 1.

Budowa kanału ulgi od potoku Czarnego do Prutu w Kołomyi ma być wykonaną przez gminę miasta Kołomyje przy udziale funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego po myśli ustawy z dnia 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt techniczny gminy miasta Kołomyi, zatwierdzony orzeczeniem starostwa w Kołomyi z dnia 1. czerwca 1911 l. 23.062, który preliminuje koszta robót na 175.000 koron. Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa, w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów przyczynić się ma po myśli § 7. powołanej ustawy fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów t. t. do kwoty 58.333 koron, państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zatwierdzenia, takim samym zasiłkiem w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ kosztów, to jest do maksymalnej kwoty 58.333 koron, podczas gdy resztę kosztów ma pokryć z własnych środków gmina miasta Kołomyi.

Jeżeli koszty nie osiągną prelimitowanej sumy kosztorysowej, nastąpić ma odpowiednie obniżenie datków kraju i państwa.

§ 4.

Czas budowy, terminu płatności datków kraju i państwa, tudzież bliższe postanowienia co do sposobu wykonania przedsięwzięcia, oraz wpływu Wydziału krajowego i Administracji państwa na tok robót określi umowa, jaka zostanie zawartą między Wydziałem krajowym, Administracją państwa i gminą miasta Kołomyi.

§ 5.

Gmina miasta Kołomyi obowiązana jest utrzymywać wykonane roboty w należytych stanie.

§ 6.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

